श्रीगणेशाय नमः ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सुखासीनं हृषीकेशं पप्रच्छतोस्मि युधि
ष्ठिरः ॥ पापराशिहरं किंचि ब्रूहि तन्मे जगत्पते ॥१॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अनंतव्रत
माहात्म्यं सर्वपापहरं शुभं ॥ सर्वकामप्रदं पुंसां स्त्रीणां चैव विशेषतः ॥ २ ॥ शु
क्लपक्षे चतुर्दश्यां मासभाद्रपदे भवेत् ॥ तस्यानुष्ठानमात्रेण सर्वपापैः प्रमु
१ च्यते ॥ ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कृष्ण कोयं त्वया ख्यातो योनंत इति विश्रुतः ॥ कि १
षकोनंत सत्तो वै सत्यं मे ब्रूहि केशव ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अनंत इत्यहं पा
र्थ मम रूपं निबोधतत् ॥ आदित्यादिषु वारेषु यः कालः परिपठ्यते ॥ ५ ॥ कला
काष्ठामुहूर्ताश्च दिनरात्रिशरीरवान् ॥ पक्षमासर्तुवर्षादियुगकल्पव्यव
स्थया ॥ ६ ॥ योयं कालो मया ख्यातो सोनंत इति विश्रुतः ॥ सोहं कालवती

श्रीकृष्ण उवाच ॥ आसीत्पुरा कृतयुगे सुमंतो नाम वै द्विजः ॥ वशिष्ठगोत्रचोत्
पन्नो सुस्वरूपाम्भजोसुता ॥१५॥ तस्य भार्या वराजेंद्र भर्त्तुः सुश्रुषणे रता ॥ वेदो
क्तविधिना सैव गृहकार्येषु तत्परा ॥ तस्यानुकालेतु संजाता दुहिता सुभल
२ क्षणा ॥ सीलानाम सुशीला च वर्द्धते पितृवेश्मनी ॥१७॥ तस्मिन्विप्रे स्वपंत्र
त्न स्वपं विष्णुः स्वपंशिवः ॥ मवस्थित महीपालः सतपस्वी जितेंद्रियः ॥१८॥ २
कालेनास्याम्रता भार्या ज्वरदाहेन पीडिता ॥ विनष्टा सा नदीतीरे मृता
स्वर्गपुरेगता ॥१९ सुमंतोपि ततोसम्यक् ग्रहकर्मसु तादरे ॥ तपाश्रु तिमि
दं वाक्यं पप्रोक्तं तु कृतं तदा ॥२०॥ सुमंत उवाच धर्मपत्नीविहीनस्य अग्नि
होत्रं निवर्त्तते ॥ भारद्वाजऋषिश्रेष्ठं वदशास्त्रसमन्वितं ॥२१॥ तस्यैव दुहिता
भकर्कश्या नाम सा पुनः विवाहिता सुमंतेन तत्रक्षणे गृहमागता ॥२२

र्नेनत्तिष्ठत्यवनराधिपः॥ दानवानां विनाशाय वासुदेवकुलोद्भव॥ ब्रह्म
णं भास्करं शेषं सर्वव्यापीनमीश्वरं॥ विश्वरूपमहाकालं सृष्टिसंहारका
रकं॥ प्रत्ययार्थं मया पार्थ नवरूपं प्रदर्शितं॥ पूर्वमेव महाबाहो योगि
ध्यापनमुत्तमे॥ विश्वरूपमनंतं च यस्मिन्लिं ब्रह्मा चतुर्दश॥ १०॥ वसवो
ष्ठौ द्वादशार्केरुद्राश्चैकादशापरे॥ सप्तर्षयः समुद्राश्च पर्वताः सरितो द्रुमा
॥ ११॥ नक्षत्राणि दिशो भूमिपातालं भूर्भुवस्तथा॥ यत्सर्वं देवदेहेषु जं
गमास्थावरेषु च॥ १२॥ कुरुप्रवचनं संदेहो सोहं पार्थ न संशयः॥ युधिष्ठि
र उवाच॥ अनंतव्रतमाहात्म्यं विधिं ब्रूहि विदांवर॥ १३॥ किं पुण्यं किं फलं
चास्य किं दानं किं च पूजनं॥ केन चादौ पुरा चीर्णं व्रतं लोके प्रकाशितं॥ १४॥

सुमंतेन कृतं सर्वं कार्यं वैवाहकं स्वयं ॥ कौडिन्योपि विवाहार्थं पंपापि गद्दूर शनैः श
नैः ॥ ३१ ॥ आगतोसौ तदा तत्र सुमंतोयत्र तिष्ठति ॥ अर्घ्यपाद्यादिकं दत्वा कुशलं प
प्रच्छ ति द्विजः ॥ ३२ ॥ दत्वा कन्या विधानेन कौडिन्याय महर्षये ॥ उपशिक्षा तदा पु
२ त्री सुश्रुषा कुपतेः सदा ॥ ३३ ॥ आज्ञा भंग न कर्त्तव्या भक्तिः कार्या दिने दिने ॥ एवं द २
त्वा विचित्रं च हयोपयुक्तं धुरोत्तमं ॥ ३४ ॥ शाकाहारे फले मूले भक्तिं कृत्वा विशेषतः
3 समर्पिता सुशीला मे सेवार्थं तव सुव्रत ॥ ३५ ॥ कौडिन्योपि जलिं कृत्वा पथि याग
च्छन् शनैः शनैः ॥ शीला सुशीला मध्याह्ने नवोढा न रथ्ये न हि ॥ ३६ ॥ संप्राप्ते तत्र वै स्था
ने सरं यत्रास्ति शोभनं ॥ हंससारससंकीर्णं चक्रवाकैः सुशोभितं ॥ ३७ ॥ को
किला वहवस्तत्र चातकैर्बहुभिर्युतं पद्मिनीपत्रसो भाग्यं पद्मिनी पुष्पमंडितं ॥ ३८ ॥

ऽहं समर्पितारत्नस्याः सा कंन्यापि समर्पिता ॥ सा दुष्टाद्दुहितासार्द्धं पुर्द्धं कुर्वन्त्यहर्निं
श ॥२३॥ दुःशीला कर्कशा चंडी नित्यं कलहकारिणी सासुशीलापितुर्गेहे ऽह
र्चेन्निरताभवत् चतुर्विधैश्च वर्णौ नीलपीतसितासितैः ॥२४॥ स्वस्तिकैश्चांव
पेदैश्च चर्चयंती पुनः पुनः ॥ पिता दृष्ट्वा सुमंत्रेन छोचिन्हो पोवनेषु च ॥२५॥
कस्मैदेयाम पापशीला विचारेणा सदुःखिता ॥ तद्दशातत्र संप्राप्तो कौडिन्यो
[illegible]महामुनी ॥२६॥ पितारदौ मुनीं प्राप कौडिन्याय शुभेदिने ॥ गृहेताक्षैव
धिना पार्श्व कौडिन्यो परितोषितः ॥२७॥ माघमासे दशम्यां च म[illegible]गक्षे सोम
वासरे ॥ कंन्यादानं करिष्यामि आगतव्यं त्वदा पुनः ॥२८॥ सुमंतो ऽहमाज
न्यवकैश्याऽत्रवदद्व च ॥ सर्व कार्यं परित्यज्य कार्यं वैवाहिकं कुरु ॥२९॥ तद्धुत्वा
कर्कशा क्रुद्धा प्रोत्सषं ऽहमंडपं ॥ लोष्ठमुद्रं कृतं गेहे गतासापितृ मंदिरे ॥३०॥

सखीसंगेलदा कालेस्नानं कृत्वा मनोरमं ॥ ४५ ॥ दृष्ट्वा शीलासुरस्त्रीणां समूहं र
क्तवाससं ॥ चतुर्दश्यामर्चयंतीं भक्त्या देवं पृथक् पृथक् ॥ ४६ ॥ उपगम्यप्रश्ना
नैः शीलांपृच्छास्त्री किमिदं व्रतं ॥ सुशीलोवाच आचार्य तन्मे त्वं ब्रूहि किंना
मं व्रतमीदृशं ॥ ४७ ॥ आचार्य उवाच अनंताख्यं व्रतं मे द्रवित्रिषु लोकेषु वि
॥४॥ श्रुतं ॥ सुशीलोवाच ॥ साब्रवीदहमप्येतत्करिष्ये व्रतमुत्तमं ॥ विधानं कीदृ ॥४॥
शं चास्य किंदानं किं च पूजनं ॥ आचार्य उवाच ॥ शीलेपक्कान्नं कृतं व्यंतादि
4 नेसद्विधानतः ॥ ४८ ॥ पवनेडुलगोधूमाराधावंद्यत्तमिभिनुतं ॥ पूपं कृत्वाध
पंसम्यक्कोपंत्पक्त्वाचमानसाप्तः ॥ ५० ॥ अर्द्धं विप्राय दातव्यं अर्द्धमात्मनि
भोजयेत ॥ कर्तव्यं तु सरित्तीरे सुस्थाने वा विधानतः ॥ ५१ ॥ पंश्नुत्वा विधानेन

तस्यऋषिभवेज्ञात्वं प्रारंदृष्ट्वं सुशोभनं ॥ कौडिन्यउवाच ॥ प्रियेमध्यान्हवेला
यांपितृणांतर्पणक्रिया ॥ देवार्चनंकरिष्यामिभोजनंतदिनंतरं ॥ पार्वतीअ
प्सरायुक्तास्नानार्थमत्रआगता ॥ ५० ॥ उर्वशीमेनकारंभाअहिल्याच
तिलोत्तमा ॥ इंद्राणीदेवकन्याचचित्रांगीचतिलोत्तमा ॥ ५१ ॥ बृहस्पति
सभायातासर्वेदेवाधिपोगुरुः ॥ श्रीकृष्णोवाच ॥ तत्रभाद्रपदेमासेशुक्ले
पक्षेचतुर्दशी ॥ ५२ ॥ तस्मिन्कालेतदापार्थआगताऋषिदेवताऋषिदे
वता ॥ अहंपुण्योप्रपत्नेनविधिंपूर्वंनराधिप ॥ ५३ ॥ सुशीलोवाच ॥ अनुज्ञादेहि
मेस्वामीस्नानार्थंतत्रयाम्यहं ॥ कौडिन्यउवाच ॥ गच्छशीघ्रंत्वयाभद्रेयोषि
तायत्रसंस्थिता ५४ एवंश्रुत्वाततोवाक्यंनिसृतातुरितागतागता

तः पटे सुशीलोवाच कृपां कुरु घमे देव प्रोक्तं व्रतमहोत्तमं आचार्य उवाच क
स्याग्रेन हि वक्तव्य व्रतमेतन्महोत्तमं ६० भक्त्या भद्रे त्वया कार्य चतुर्दश्यां फा
ल्गुने प्रदं ध्यात्वा नारायणं देवं अनंतं विश्वरूपकं ६१ भोजनांते गता तत्र पुत्रको
ण्डिन्य संस्थितः देवार्चनं तदा कृत्वा अंबरं धातु भास्करं ६२ कौण्डिन्यो दृष्टवा या
मास सुशीला भक्ति संस्थिता संतोषं भवते मह्यं नीत्तको पत्वयि प्रिये ६३
सुशीला उवाच अहो देव अहो स्वामी परमात्मा ममेश्वरं कौतूहलं मया दृष्टं
देवकन्यापि आगता ६४ धारकं व्रतमेकं तु अनंतं नाम पूजितं दृढं गोविंद पु
तं सूत्रं दृष्टं नित्यं तु पूजितं ६५ धृतं मे वामहस्ते तु पाव दूर्वं चतुर्दशं पु
मानपि पदा कुर्यात् दक्षे करे शुभं ६६ भक्ति मुक्ति प्रदातारं माह

5

5

5

दुःखाद्भ्येनकस्यावदेत् ॥ एवं या कुरुते नारी तस्यानंतफलं भवेत् ॥ ५१ ॥ देवं दर्भमयं
कृत्वा शुभपीठपरिस्थितं ॥ स्नात्वानंतं समभ्यर्च्य मंडले गंधधूपकैः ॥ ५३ ॥ पुष्पै
र्दीपैश्च नैवेद्यैः पीतवस्त्रैः समन्वितैः ॥ अनंताच्युत गोविंद वासुदेव जनार्दनः
॥ ५४ ॥ ग्रहंतु पुष्पधूपाद्यं नैवेद्यं पन्नगाकृतं ॥ स्वर्णसूत्रं सुभद्रे पट्टसूत्रो
पि वा शुभं ॥ ५५ ॥ तदग्रे विन्यसेत् सूत्रं ग्रंथिद्वादशभिः समन्वितं ॥ अनंताज्ञेयचंदनेन
न कुंकुमेनैव चर्चितं ॥ ५६ ॥ मंत्रेणानेन या भद्रे व्रतं पुरुषमुत्तमं करोति वि
धना भद्रे सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ५७ ॥ मंत्र ॥ अनंत संसार महासमुद्र मग्नान्
प्रजाः रक्षति वासुदेवः ॥ अनंतसूत्रेण व्रतेन भद्रे अनंतरूपाय नमो नमस्ते ॥ ५८
अनेन डोरकं बध्वा सव्यहस्ते च सुंदरि ॥ प्रणम्याचार्यसंतान्न दत्तं द्रव्यं विधान

त्वं श्रीवृद्धवरानने ॥७४॥ सुशीलोवाच मद्गृहे तिष्ठ लेलक्ष्मी अनंतस्यप्रभावतः
अनंतस्यव्रतंदेवि वर्षेवर्षेपुनःपुनः ॥७५॥ एवंश्रुत्वाततोवाक्यं क्रोधवानृ
षिसत्तमः ॥ श्रीवामाहस्तमूलेतु स्थितंसूत्रं छिंचयत् ॥७६॥ कोपेन्येनतुतद्र
 ज्जं वह्निमध्येसमर्पितं ॥ कौनंतदूतिसंज्ञोयंब्रुवतातेन…र्थिव ॥७७॥ क्षिप्तं 
ज्वालाकुलेवह्नौ हाहाकृत्वाप्रधाविता ॥ श्रीलोगृहीत्वातत्सूत्रं क्षीरमध्येस
माक्षिपत् ॥७८॥ तेनकर्मविपाकेन तस्यश्रीश्चक्षयंगता ॥ गोधनंतस्करैर्नी
तंगृहंलोकैश्चमूषितं ॥७९॥ अक्षपूर्णमुखंतस्यालदाकालेनसंधपः ॥ प
त्रतत्रस्थितालक्ष्मीस्वपंतत्रविलीयते ॥८०॥ दिनपंचस्यमध्येतु हाहाभू
तंभवत्तुस ॥ श्रीकृष्णोवाच अनंताक्षेपदोषेण दारिद्र्यपतितंगृहे १२

6

त्स्यंच स्वरूपतं हरे केशिन्योवाच सम्यक्कथितं त्वया भद्रे धन्यं व्रतमहोत्तमं ॥ ६७ ॥ भोज
नं कुरु श्री ब्राह्मणपत्नी यत्र संस्थिता ॥ कासारलड्डुकं देव भोजकं च पयासुखं ॥ ६८
ततो ग्रामसं दृष्ट्वा गौरपो नृपश्रवणैः शनैः ॥ संप्राप्ता तत्र वैश्यानि पत्रका पुरी
स्थिता ॥ ६९ ॥ भर्त्तासहैव सा श्री राजा ते निजमंदिरे ॥ तेनान्नं प्रभावेन भौ धौध
नसमाकुले ॥ ७० ॥ अहोश्च भक्तिया पुत्रं धनधान्यसमाश्रितं ॥ अन्नं तस्य प्रस ७४
देन सर्वत्रातिथिपूजनं ॥ ७१ ॥ सापि कांचनमाणिक्येय मुक्तामणि विभूषि
ता दिव्यांगी वस्त्रसंपन्ना ईद्राणीसदृशी शुभा ॥ ७२ ॥ सुखेसौ भाग्यसंयु
क्ता अन्नं तस्य प्रसादतः ॥ कदाचिदुपविष्टेन दृष्टं सूत्रं दृष्टं शुभं ॥ ७३ ॥ केशि
न्योवाच अहो प्रिये किमर्थं च सूत्रमेतद्धृतं त्वया कथ्यस्व समाजे त्वं स

ज्जन्मपापं दह द्विजोत्तमः कश्चिद्दृष्टो महाद्रुमः ॥ ततो द्रुमो पृष्टवांश्चैव तेनानंतेन विप्रहि
द्विजः ॥ ८० ॥ एवं निराकृतस्तेन केन पापेन चैव द्विजः ॥ ततोऽग्रे गौ महादृष्टा स
वत्सा च पयस्विनी ॥ ८१ ॥ तृणमध्ये प्रधावंती भ्रमितश्चैततः पुनः पुनः ॥ सोऽब्रवी
७ धेनुके ब्रूहि अनंतो कुत्र लक्षितः ॥ ८२ ॥ गौरुवाचाप्य कौडिन्यो नाजानन्ततो वैप्र ७
हे द्विज ॥ ततो विप्रं ददर्श गजे शार्दूले वृषभः स्थितः ॥ ८३ ॥ पप्रच्छ सो गवां
स्वामी अनंतो लक्षितस्त्वया ॥ न मया लक्षितोऽनंतो कौडिन्य मुनिसत्तमः ॥ ८४ ॥ नो ५
ततोऽग्रे व्रजतः सोपि दृष्ट्वा पुष्करिणीद्वयं ॥ शोभितो जलकल्लोलैरेकाजाता
जलेन वा ॥ ८५ ॥ छिन्नं कमलकह्लारैः कुमुदोत्पलवर्जितं ॥ वीचीहीनाभ्रमैर्
हंसैः श्चक्रवाकैस्तथा बकैः ॥ ८६ ॥ ताभ्यां पृष्टो द्विजश्रेष्ठः अनंतो कुत्र दर्शि

नकश्चिद्दृश्यते लोकस्तस्यसार्द्धं युधिष्ठिरः ॥ ८२ ॥ कौडिन्योवाच किं पापापं कृ
तं मेतु प्रापश्चिंतनं कथं भवेत ॥ सुशीलोवाच दृश्यंती वदते वाक्यं सुशीला च प
तिव्रता ॥ गृहस्त्वं तु रत्नं नाम अनंतोपनिबंधित ॥ ८४ ॥ कौडिन्योवाच यत्वं भ
वदसि मे भद्रे तत्कृतं मे च सर्वथा मनसाध्यापितेनानंतं अनंतो नंत भाषि
तं ॥ ८५ ॥ धृतं निरस्तानं लेलावृत्तञ्च यो समाचरेत् ॥ जंगातीरे ततो जातो कौ
डिन्यो ऽनंत भाषितं ॥ ८६ ॥ कूर्ममेकं तदा दृष्ट्वा तस्य तीरे समास्थितः ॥ स पप्रछ वै
त्तिनकौंतेयो अनंतो कुदर्शितः ॥ ८७ ॥ कूर्मोवाच स दृष्टाक ष्पंतं विप्र अनं
तो पत्रपथ पश्यसि ॥ दिवारात्रं नमस्येयं किं पापं तु कृतं मया ॥ ८८ ॥ अग्रे तु दृ
ष्टं महानी फलं तं पुष्पितं तथा ॥ वर्जितं पक्षिसंघातेः कोटकै विभवं पथा ॥ ८९ ॥

मितिश्चितं ॥४॥ ईदृशी दृष्टबुद्धिस्तु दृष्टा कुत्र त्वया पार्थिव: कुब्जोवाच अनंतो
स्मि द्विजश्रेष्ठ त्वं रमे ब्रूहि वांछितं ॥५॥ एतच्छ्रुत्वा ततो वाक्यं कौडिन्यो वचनमब्र
वीत् ॥ कौडिन्योवाच अनंतोऽस्ति यदा विप्र कौतुकं मे कद्दशोप ॥६॥ कुब्जो
८ वाच वन्हौ प्रज्वालितस्तत्र हंतस्मादग्धमिवपु: ॥ प्रत्ययं तेन पाप्मानं त आग ८
तमनसि तत्त्वं ॥७॥ तेन दंडवत्कृत्वा साष्टांग विधिपूर्वकं ॥ ब्रुह्मब्राह्म
णरूपेण निश्चयोऽहं कृतोत्वया ॥८॥ प्रवेशयित्वा तु गुहां गृहीत्वा दक्षि
करे ॥ स्वां पुरीं दर्शयामास दिव्यनारीजनैर्युता ॥९॥ कौडिन्योवाच यदि तुष्टो
8 सि मे देव निजरूपं दर्शय ॥ तस्यानिविष्टमात्मानं नरसिंहासनं शुभं ॥
॥१०॥ तत्पार्श्वे शंखचक्रादिगदा गरुडशोभितं ॥ तं दर्शयामास विप्राय

त॥ तादुच अस्माभिर्न हि दृष्टोस्ति अनंतोपि द्विजोत्तमः॥ ततो व्रजन्ददर्शासौ गर्द
भं कुंजरं तथा॥ ताभ्यां पृष्टः अनंतो सौ कौंडिन्यो मूर्छितो पि वा॥ पुनस्ताभ्यां वी
क्षितोनंतो ताभ्यां चोक्तं न हि द्विज॥ अस्वमेकं ततो जेतुं दृष्टं पृष्टं द्विजो
त्तम॥ नाहि चोक्तं ततो जेतु दृष्टं पृष्टं द्विजोत्तमः॥१००॥ रजंन्यां त्रिपते राजं
२५ ज्यं प्रभातमसगारूपमत्त॥ असमर्थोभै द्विप्रो चिंता विवल्हमानसः॥ कृपया
नंतदेवोपि कुब्जरूपमनंतस्तदा॥ कुब्जोवाच॥ किमर्थं आगतो विप्र वद मा
गमकारणं कौंडिन्योवाच॥ तत्र गच्छाम्यहं कुब्ज अनंतो यत्र तिष्ठति
कुब्जोवाच आगच्छ तत्र भो विप्र अनंतो यत्र तिष्ठति॥३॥ मृष्टमहोदधिक्षा
स्तकपं तत्र गमिष्यसि कौंडिन्योवाच कुब्ज यत्र अनंतो स्ति तत्र यास्या

तः धर्माधर्मव्यवस्थानं तैर्दुष्करगीकृतं ॥१९॥ अनीलवृषलवादिन्यो भागि
न्यौ च परस्परं ॥ तेन पापेन गजेन्द्र भावं प्राप्ता च शाश्वतं ॥२०॥ धर्मभ्रष्टो द्वि
जश्चासौ क्रोधी च शिवनिंदकः ॥ तेन पापेन वरतां प्राप्तोज्जन्मांतरेपि च ॥२१॥ प
रनिंदारतो नित्यं क्षत्रियो धनदूषकः ॥ तेन पापेन गजतां प्राप्तोज्जन्मांत
रेपि च ॥२२॥ अश्वो यं हेमकारश्च विप्रस्वर्णाहृतं बहु ॥ तेन पापे अश्वस्य यो
निं जन्मांतरे गतः ॥ ऐरावणो सौ प्रमादेन षनितं च वसुंधरा ॥ कुरंगो राजपु
त्रस्य वृत्त सर्वस्य लोपिता ॥२३॥ प्रजासंतापिता सर्वा तेनासौ मृगतां गतः
॥ विप्रासंतापतापेन सोपि लिर्वसतां गतः ॥२४॥ ब्राह्मणोपित्वयाद्रष्टो गुह
संसारगह्वरे ॥ मम रूपनिवेध्यत्वं नात्र कार्यविचारणा ॥२५॥ इत्युक्ते ते

पूर्वोक्तं विरूपरां ॥ तं च दृष्ट्वा द्विजो नंदनमुवाच परमां मुदा विप्रप्रमाह पापो
हं पापकर्माहं पापात्मा पापसंभवः ॥ त्राहि मां पुंडरीकाक्ष सर्वपापहरो हरिः ॥ १३ ॥
अद्य मे सफलं जन्म जीवितं सुजीवनं ॥ तच्छ्रुत्वा नंदनो देवो विप्रदेवो तस्मै
वरं प्रदौ ॥ १४ ॥ कौशिक उवाच वरं दत्तं प्रभो मह्यं सदेह्यं वदस्व मे प्रभु ॥ नंदन उवा-
च सप्तमूर्खो वेदविद्वांसो गर्वितो पि द्विजोत्तम ॥ १५ ॥ शिष्यैः पृष्टो न ददौ विद्यां ते-
नासौ कूर्मतां गतः ॥ सनूतव क्रोधवान् गर्वितो दानहीनः सः ॥ १६ ॥ ते-
न पापेन तरुतां प्राप्तो सौ कीटसंपुतां ॥ सा गोवत्सपुत्रां दृष्ट्वा सलोभी
भोगमोहितः ॥ १७ ॥ तेन पापेन पशुतां प्राप्तो सौ धर्महीनः सः ॥ पथां डन
तु मूर्खेता वंचिता वहवो जना ॥ १८ ॥ तेन पापेन विप्रो सौ भारवाहकतां ज-

सीताराम

श्रु०त०

१० पेक्षत्वंति च तत्सर्वं कार्यमानं द्विजोत्तम ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो पा १०
प्नोति परमां गतिं ॥ ३४ ॥ पुष्पाद्यैर्नैवेद्यकं संमाहात्म्यं च सदा शृणु ॥ पु
त्रपौत्रधनं धान्यं च सुबोधयपः वक्रमौ सुतु मु तु ॥ ३५ ॥ इति भविष्योत्त
रपुराणे तुलसीयुधिष्ठिरसंवादे श्रवणमाहात्म्यं समाप्तम् शुभं संवत् १८०७
शाके १६७२ मिति ... संपूर्णं ... लिखितं
संपूर्णं जाता ते

70

मपापसर्वं विप्र गोघ्नपुनर्गोहं ॥ माहात्म्यं ते मया ख्यातं निःशेषं चविंशोत्त
मः ॥ २७ ॥ तुष्टो नंतं तवप्रदास्याभिनक्षत्रस्थानमुत्तमं ॥ इहभुक्त्वावरान्भो
गान्सर्वकामममनोरथान् ॥ २८ ॥ पुत्रपौत्रोपरिवृतस्ततो मोक्षमवाप
स्यसि कामार्थी लभते कामान् निःकामी मोक्षमाप्नुयात् ॥ २९ ॥ इति द
त्वा वरं देव तत्रैवांतरधीयत ॥ कौडिन्योपि ग्रहं गत्वा च चारानंतम
तमं ॥ ३० ॥ शीलापा सह धर्मात्मा भुक्त्वा भोगाननेकशः ॥ अंते जगा
मसस्वर्गीनक्षत्रं च पुनर्वसुं ॥ ३१ ॥ कल्यस्थांईच संभूतो हृष्पते घा
पि मुज्वलं ॥ अनंतव्रतधर्मोणिंसप वैताचपांडवः ॥ ३२ ॥ एतत्ते कथि
तं पापघ्नं व्रतानां व्रतमुत्तमं ॥ पठित्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ३३ ॥